

Kjære medlemmer i rusreformutvalget,

Politiet har nettopp sagt unnskyld til homofile, for vold, trakassering og annen uverdigg behandling de ble utsatt for, også etter forbudet mot homofili ble opphevet.

Jeg er kjent med en rekke historier fra 80-tallet, der politiet skal ha gjort ting som å kjøre narkomane ut i Maridalen og banke dem opp, utsatt dem for trakasserende og plagsom oppførsel, latt være å etterforske såkalte judasinjeksjoner, latt være å motta anmeldelser, misbrukt informanters tillit og liknende.

Rusreformutvalget bør se nærmere på dette.

Dersom det skulle vise seg at politiet faktisk har en slik skamfull historie her òg, så blir det etisk betenkelig om de fortsatt skal ha noen rolle overfor brukere i fremtiden.

Det overnevnte er en viktig grunn til at utvalget må be om en reell avkriminalisering, slik f.eks. helsebyråden i Oslo kommune også ber om, der politiet ikke har noen som helst formell makt overfor rusmiddelbrukere.

Det må være helsevesenet som overtar sakene, og da helt og holdent holder i dem, og rusmiddelbrukere som ikke har noe problem, eksempelvis det store flertallet av voksne cannabisbrukere og deres familier, må rett og slett få være i fred. For dem som har et problem må hjelp være tilgjengelig, men frivillig. En som ikke ønsker hjelp kan ikke motta den, det er også bortkastede ressurser.

Et politi som har en slik historikk, må ikke gis rom for å fortsette de uverdige krenkelsene.

Jeg ønsker at dere kommer til bunns i dette, og drøfter det.

Jeg ønsker også at dere hører med dem som forfattet KoRus-rapporten som var kritisk til hvorvidt ruskontrakt er noe som er godt for ungdommene, samt helsearbeiderne i Bergen som mente det ikke er reelt frivillig, mener om slike kontroller. Jeg tror ikke på at det oppleves noe bra for ungdommene, eller har noen god effekt; det er et verre overgrep enn straff, solgt inn som noe annet.